

færdelige krise, som gjorde et voldsomt indhug i valutabeholdningen – det er det, vi har den for, pengene vender tilbage – var ikke spor forfærdelig. Hr. Mortensen og fru Hansen ude i det virkelige samfund anede ikke, at der var nogen krise.

Kan hr. Jes Lunde til sidst bekræfte, at de, der spekulerede kortvarigt mod den stærke danske økonomi og den danske krone, tabte, og at spekulanterne har lært noget dér? De kan bare komme igen, så taber de penge, og så kommer de nok ikke igen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Når vi nu er inde på Tobin-skatten, synes jeg, det er vigtigt at få et svar på, hvad det er, man egentlig vil med Tobin-skatten, om man vil have den som en valutarestriktion, eller om man vil have den som en skattekilde. For man er nødt til at skelne i den sammenhæng. Det vil jeg meget gerne høre om.

Så vil jeg også gerne vide, hvad der konkret indholdsmæssigt ligger i den pind i det her forslag til vedtagelse, som siger, at man skal »medvirke til at dæmpe store udsving på de finansielle markeder, som i visse situationer kan medføre kortfristede risici og skabe problemer for enkeltlande.« Hvad er det konkret, man har af ideer dér? Hvad er indholdet fra SF's side?

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i Venstre synes, at spekulationer er noget positivt, og en Tobin-skat må vi kraftigt tage afstand fra.

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, De Konservative, hr. Frank Dahlgaard og hr. Kim Behnke fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager økonomiministerens svar på spørgsmål nr. S 1408 den 15. september 1998 og bekræftelse den 14. marts 2001 om restriktioner på valutaspækulation gennem en Tobin-skat til efterretning og konstaterer,

- at en skat eller omsætningsafgift på kortsigtede kapitalbevægelser kunne fungere i teorien, men ikke i praksis,
- at instrumentet ville ramme alle transaktioner, f.eks. også dem, som følger af almindelig varehandel, hvorved det internationale økonomiske samkvem mindskes og der ville opstå forvriddinger ligesom ved en told, hvilket ville føre til et velfærdstab,

- at der vil opstå »frihavne«, medmindre instrumentet bliver globalt, hvilket er urealistisk,
- at de finansielle markeder meget let ville kunne udvikle nye instrumenter, som omgår skatten eller afgiften, og
- at niveauet for afgiften eller skatten skulle være meget højt, hvis det i en krisesituation skulle begrænse kapitalstrømmene nævneværdigt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 90).

Det er stort set en afskrift af økonomiministerens besvarelse til Folketinget, og den er hermed fremlagt til vedtagelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herafter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg vil da gerne kvittere for, at hr. Jes Lunde på vegne af SF tager afstand fra de metoder, ATTAC-bevægelsen benytter sig af. At der er enkeltmedlemmer af ATTAC-bevægelsen i Danmark, der også tager afstand fra de voldelige metoder, forhindrer jo ikke den kendsgerning, at danske medlemmer af ATTAC-bevægelsen deltager i de voldelige aktiviteter, og at hele organisationer – f.eks. Rød Ungdom og sådan nogle – også i deres aktiviteter på dansk jord rask væk smadrer butikker, banker osv., når de mener, det tjener et formål. Så tak for, at SF har taget afstand fra de ting.

Så tog SF også afstand fra væsentlige punkter af ATTAC's program, nemlig hele spørgsmålet om, hvorvidt man skal have meldt f.eks. Danmark ud af OECD, IMF, WTO osv.

Mit spørgsmål til hr. Jes Lunde er: Hvad er der så egentlig tilbage? Hvad er grunden til, at SF føler sig kaldet til netop under debatten i dag at nævne ATTAC-bevægelsen, medmindre hr. Jes Lunde vil ride på to heste og både tage afstand fra den og alligevel sørge for at holde god kontakt til de marxistiske brødre i ATTAC-bevægelsen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Frank Dahlgaard vil meget gerne gøre det til, at jeg havde sagt, at vi var udsat for en forfærdelig valutakrise i Danmark i 1998. Det har jeg